

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

17. december 2004

I forbindelse med behandlingen af (L 80) Forslag til Lov om ændring af folkeskoleloven (mere frit skolevalg inden for og over kommunegrænser) har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 19. november 2004 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1:

”Hvor mange børn flytter rent faktisk skole, hvor mange får afslag på ansøgning herom, og hvad er grunden til disse afslag?”

Svar:

KL gennemførte i foråret 2003 en undersøgelse af, hvor mange elever der fik afvist deres ønske om en anden skole end distriktsskolen. Et repræsentativ udsnit på 197 kommuner deltog i undersøgelsen. Undersøgelsen viser, at forældre til ca. 5.400 børn årligt anmoder om, at deres barn ved skolestart optages på en anden skole end distriktsskolen. Heraf får ca. 4.600 (ca. 86 pct.) opfyldt deres ønske. Set i forhold til en hel skolestartsårgang, der tæller 62.000 børn, er der således ca. 9 pct. af børnene, der ønskes optaget i en anden skole end distriktsskolen, og ca. 1. pct. (ca. 800 børn) modtager afslag på deres ønske. Det er ikke oplyst, om valget også omfatter ønske om en skole i en anden kommune.

Det oplyses, at når der er givet afslag, er dette stort set altid begrundet i, at der ikke er plads i den ønskede klasse på den ønskede skole.

Det skal bemærkes, at undersøgelser af denne art ikke afspejler, hvor mange forældre der egentlig godt kunne tænke sig et andet skolevalg, men på forhånd afstår fra at søge, fordi de enten ikke er bekendt med mulighederne herfor eller har opgivet på forhånd, fordi de mener at vide, at et ønske herom i praksis ikke vil blive efterkommet.

Af rapport fra Udvalget om friere valg på de kommunale serviceområder (Finansministeriet 1999) fremgår, at en undersøgelse, som Finansministeriet foretog i 1998, viste, at mere end 75 pct. af kommunerne oplyser at

have frit valg mellem distriktsskolen og andre skoler i kommunen. Af undersøgelsen fremgår tillige, at brugerne ikke oplever, at der er tale om et reelt frit skolevalg, da valgfriheden begrænses af skoledistriktsinddelinger og regler om (begrænset) mulighed for optagelse på en anden skole end distriktsskolen. Størst valgfrihed opleves hos brugerne i områder, hvor privatskolerne opleves at udgøre et reelt supplement til distriktsskolen. Kommunernes information om valgmuligheder opleves generelt som mangelfulde og utilstrækkelige, og væsentligste informationskilde om mulighederne for valg af skole er kollegaer, familie, venner og naboer.

Undersøgelsen tyder således på, at der er et væsentligt misforhold mellem kommunerne egne oplysninger om frit valg og borgernes oplevelse af at kunne træffe et reelt valg mellem flere folkeskoler.

Dette svar fremsendes i 5 eksemplarer.

Med venlig hilsen

Ulla Tørnæs